

det er det, jeg vil anbefale til Tinget, og alt det, som kommer fra andre Kilder, vil jeg bede Tinget tage Afstand fra. Det af Philipsen og mig indbragte Lovforslag, som blev vedtaget den 21. Marts 1900, afskaffede legemlig Straf for Børn og unge Mennesker og hævede den kriminelle Lav-alder til 14 Aar. Det samme findes i mit Lovforslag med en Tillægsparagraf, hvori der siges, at unge Personers første Brøde skal være Genstand for betingede Straffedomme, naar Brøden ellers har den Karakter, at dette muliggøres efter de nærmere Regler for betingede Straffedomme.

Mit Kapitel 2 handler om betingede Straffedomme. Det er ensartet med et Forslag, som blev indbragt af Philipsen og mig her i Tinget den 15. Januar 1902. Det var et meget godt Forslag, som med stor Lethed kunde være sat igennem her i Rigsdagen. Mit tredje Kapitel handler om Vold mod sagesløs Person. Jeg overgiver derved dem, der øve Vold mod sagesløs Person, til Tvangsarbejde endogsaa i 2 Aar. I det andet Stykke sætter jeg en Ekstrastraf under visse Betingelser for dem, som begaa Forbrydelser i beruset Tilstand, idet jeg gaar ud fra, at der er forskellige Slags Beruselse. Den Rus, som gør Folk gode, behøver Samfundet jo ikke saa meget at beskæftige sig med, uden for saa vidt den virker demoraliserende paa Efterslægten. Men den Rus, som bevæger Folk til at gaa ud og slaa sagesløs Mand fordærvet, den har vedkommende Mand en vis Pligt til at tage sig i Agt for, og under visse Omstændigheder vil jeg have dem belagte med en Ekstrastraf, som begaa Forbrydelse i beruset Tilstand. Beruselsesspørgsmaalet blev jo taget op og videre udført af den ærede Ordfører, der som Dommer har haft Lejlighed til at sysle med den Slags Ting.

I det tredje Stykke af § 15 kommer jeg ind paa Tvangsarbejdets Længde og Metode. Jeg foreslaar at udvide Tvangsarbejdstiden til 2 Aar, og Metoden bragt derhen, at det bliver en effektiv Tvang, saaledes at man faar Sikkerhed for, at vedkommende virkelig kommer til at arbejde. Vil han ikke arbejde, skal han belastes med indskrænket Kost, Cellestraf eller staaende Arrest, som han først kan komme ud af, naar han igen tager fat paa Arbejdet. Endvidere er der indført Bestemmelser om Akkordarbejde, saaledes at han kan tjene Tid ved energisk Arbejde, medens Tiden bliver forlænget ved Driveri. Derved mener jeg, at der er gjort, hvad der kan gøres, for at Straffen skal blive

virkelig effektiv. Thi naar en Mand i Løbet af 2 Aar har lært at arbejde, saaledes at han derved har forkortet sin Straffetid, og naar han saa længe har maattet afholde sig fra Spiritus og andre af Verdens Fristelser, er der Mulighed for, at han kan vende tilbage til det borgerlige Liv som et nogenlunde dygtigt Menneske. Da jeg imidlertid indsaa, at disse Foranstaltninger vanskelig kunde iværksættes paa de almindelige kommunale Arbejdsanstalter, vilde jeg sætte Arbejdsanstalterne i Forbindelse med Statens Strafanstalter, saaledes at der i Reglementerne blev fastsat en Værdi for hver Fanges Arbejde. Dermed staaer i Forbindelse, at naar en Mand dømmes til at udrede Erstatning til en overfalden Person og ikke har Penge, kan han arbejde det af i Anstalten og gøre det des hurtigere og sikrere, jo stærkere han arbejder. Mit Kapitel 4, § 16, har omtrent de samme Regler som nærværende Forslag angaaende Tilbagefald af Sædelighedsforbrydere, idet jeg vil sikre Samfundet imod, at en saadan abnorm Person sættes paa fri Fod, før der er Sikkerhed mod Tilbagefald. Derved aabnes der Fantasia vidt Rækkerum for, hvad der kan ske ved en saadan Fange, men der aabnes tillige Sikkerhed for, at Samfundet ikke belastes med saadanne Sædelighedsforbrydere, der atter ville begaa Voldtægt fem Hundrede Alen fra Strafanstalten, saa snart de komme ud. I Kapitel 5, § 17, søger jeg Nødværgeretten udvidet.

Saaledes var mit Lovforslag. Med dette har Udvalget arbejdet, og den ærede Ordfører har samarbejdet mit Forslag med en Del af ham selv stillede Ændringsforslag og saa sat Prygl ind i § 2 og senere ogsaa i § 8 — saa vidt jeg husker —, hvor der er Tale om Arbejde paa Strafanstalter. Visse af de Ting, jeg har draget frem, ere blevne forbedrede og videre udformede af den ærede Ordfører, hvorved han har gjort sit Forslag værdifuldere end mit paa de paagældende Punkter. Naar jeg har sagt dette, har jeg ogsaa givet Kejseren, hvad Kejsersens er, og den ærede Ordfører og hans Venner, hvad der tilkommer dem. Men naar de have indført, hvad jeg kalder for en Plet i Lovforslaget, indført Pryglestraffen, vil jeg sige, at den behøves aldeles ikke, thi efter mit Lovforslag vil der opnaas virkelig Sikkerhed fra Samfundets Side baade mod dem, som angribe sagesløs Person, og over for Sædelighedsforbrydelser ved Voldtægt paa Børn og deslige. Men naar der nu i § 2 er sat Pryglestraf baade for Voldsmænd og for